

**DOMINUS QUI APLS IBI LOGUTUR DE SERMONE QUI INITIHU
MANE ELOQUNTIE ABSQUE VIRUTE SPUS SANCTI. VIRDE
PMISIT.** Cognoscā nō sermonē eoꝝ qui iſla
ti sunt: siz virutē, ter de ſeipso pmiferat ſ.2. Ser
mo meus ter predicatio mea nō fuit in priuſibilibus humane ſapie verbis: siz in oſteſio ſpi
rituſ ter virutis. Ad tertium dominus qui ſicut di
ctū ē grā ſermonis daf alicui ad uitilitatem
alioꝝ virn quique ſubtrahibil propter auditoris cul
papa: quique ter propter culpapa ipsus loquntis, bona
autem oga viriuſ qui nō merent directe habac gra
tiā: siz ſolū impedit habitugrae impedimenta.
nā etiā grā gratiā faciē ſubtrahibil propter cul
pa: nō ter est mereſ alique per bona oga per tol
litur ter gratiā impedimentū. Ad quartum
dominus qui ſicut dictum eſt grā ſermonis ordinatur
ad uitilitatē alioꝝ. qui autem alique fidē ſuaz alique
comunicet ſit per ſermonē ſcie ſuie ſapie. virn
Anglia dicit. i.4. de trini. qui ſcire quēadmodū
ſides ter propter opituleſ ter ſim impios defendatur
videt apls ſciam appellare. ter iō nō oportuit
qui poneret ſermonē fidei: ſed ſufficit ponē
ſermonē ſcie vel ſapie.

Ad ſecunduz ſic pro

cedit. Videſ qui grā ſermonis ſapie ter ſcie pre
tineat etiā ad mulieres. Ad huiusmōdi. n. gra
tiā pretinet doctria ſicut dictū eſt: ſi doceſ ſpeteſ
mulieri. dicit. n. puer. 4. Unigenitufui corā
merite mea ter docebat me. graec hec grā competitive
mulieribus. P. Maior ē grā propter qui grā
ſermonis: ſicut maior ē cōtemplatio ſitatis
qui eius enūciatio. ſed propteretia cōcedit muli
eribus: ſicut legif. Judic. 4. de Belbora. t. 4.
Reg. 22. de Mida propteretia virore Hellum
ter Acl. 21. de quod filiabus Philippi. Apostolus
et dicit. i. ad Cor. xi. Ois mulier orās aut pre
phetizans. ter graec merito magis grā ſimōis
ſpetat mulieri. P. i. Pet. 4. dominus. Unusque
ſicut accepit grām in alterutru illā ad ministrā
ſtrātes. ſed quedā mulieres accipiūt grām
ſapietie ter ſcie quā nō poſſut alique miniftra
re niſi per grām ſermonis. graec ſermonis cō
petit mulieribus. Sed hab ē qui apls dicit. i.
ad Cor. i.4. Mulieres in ecclesis racteāt. ter i.
ad Thimo. 2. Docere mulieri nō promitto. hoc
autem precipue pretinet ad grām ſermonis. graec ſermonis
nō cōpetit mulieribus. P. dominus qui ſermonē pott alioꝝ virti duplit. Uno preuate ad
viruſ virti paucos familiaris colloqundo. ter qui ſuū
ad hoc gratia ſermonis pott competere mu-

lier beans. Alio modo publice alloqundo totā
ecclesiam. ter hoc mulieri non cōcedit. per qui
dē ter principalr propter conditōem ſeminei
ſexus qui virē ſubditur viro: vt per Gen. 3. doce
re autem ter preuadere publice i ecclesia non preinet
ad ſubditos: ſed ad platos. magi ter viri ſub
dit*is* ex cōmiſſione prent exeq: ga nō habent habitugrae ſubiectōem
ex nāli ſexu ſicut mulieres: ſi ex
aliquo accidit ſupuueniēt. 2o ne aī hoium
al ſicianē ad libidinē dominus. Eccl. 9. Tolle quo
illius qui ignis erardescit. 3o qui vt coiter mu
lieres nō ſūt in ſapia prefecte vt eis poſſit cō
uenienter publica doctria cōmitti. Ad
primū graec dominus qui illa auctoritas logtur de vo
ctrina preuata qua mater filii erudit. Ad ſe
cunduz dominus qui grā propterie attēdif ſim mētem il
luminatā a deo: et qua parte non eſt i ho
bus ſexu differētia: ſim illud ad Col. 3. In
duētes nouū hoiem qui renouat habitugrae imaginē
eius qui creauit eū virbi nō ē masculus neque fe
mina: ſed grā ſermonis pretinet ad iſtructōez
hoium int̄ quos differētia ſexu inueniuntur.
viruſ nō ē filiſ rō de virtoque. Ad tertium dom
inus grām dominus acceptā diuerſimode alioꝝ
admiſtrēt ſim diuerſitatē dominos ipſoz. virn
mulieres ſi grā ſapie aut ſcie habent poſſit
est administrare ſim preuatam doctrinā: non
aut ſim publicam.

Einde ſide
rādū ē de gratia miraculoꝝ
Et circa hab querūtur duo.
proutque ſit alioꝝ grā ſapie data
faciendi miracula. 2o qui
bus contieniat.

Ad primum ſic pro

cedit. Videſ qui nulla gratia grā ſapie data ordie
tur ad miracula faciēda. Ois. n. grā pott ali
quid in eo cui daf: ſed opatio miraculoꝝ non
ponit alioꝝ in aī hois cui oaf: ga etiā ad
tactū corporis mortui miracula ſiunt: ſicut
legitur. 4. Reg. 13. qui qui piecerūt cadauer
iſepulchro Belbore: qui cū tetigiffet oſſa he
lisei ſruit hab ter ſtetiſ ſup pedes ſuos. graec opa
tio miraculoꝝ non pertinet ad grā ſapie gratis
data. P. Habreg. 13. date ſit a ſpū ſcō ſim illud
i. ad Cor. 12. Diuīſiones grā ſapie ſit: idem autem
ſpū ſapie ſit opatio miraculoꝝ ſit et a ſpū inū
do: ſim illud Math. 24. Surgent pseudo
prophete ter daunt signa et prodigia magna

ḡ videſ q̄ opatio miraculoꝝ nō p̄tineat ad
grām gratis datā. **P.** Miracula distingui-
tur p̄ signa ⁊ prodigia ſue portēta ⁊ p̄ v̄tutes
incouenient ḡ ponit opatio v̄tutū poti⁹ grā
gratis data q̄b opatio pdigioꝝ ſue ſignoꝝ

P. Miraculosa reparatio sanitatis p̄ dīni
nā v̄tutē ſit. ḡ nō dī ſtingui gratia ſanita-
tū ab opatōe v̄tutū. **P.** Opatio in miraculo
rū cōfegitur fidē: v̄l facientis: fm illud. i. ad
Corl. 13°. Si hūero oēm fidē ita vt montes
transferā: ſue etiā alioꝝ pp̄ ſuos miracula
ſunt. vñ dī Math. 13. Et: nō fecit ibi v̄tutes
multas ppter incredulitatē illoꝝ. Si ḡ ſides
ponit grā gratis data: ſupfluū ē ppter hoc po-
n: realiā grām gratis datā opatōem ſignoꝝ.

Si qd̄ apls. i. ad Corl. 12°. inter alias
grās ſtitas datas dić. q̄l yaf grā ſanitatum:
alioꝝ opatio v̄tutū. **P.** Nideo dī q̄ ſicut ſi di-
ctū eſt: ſp̄ius ſāctus ſufficiet p̄t p̄tudet ecclē
in hiſ que ſit vtilia ad ſalutē ad qd̄ ordinat
grē gratis date. ſicut aut op̄z q̄ noſtiria quaz
q̄ ūnū accepit in noſtiria alioꝝ deducat p̄
donū linguaꝝ ⁊ p̄ grām ſermonis: ita neceſ-
ſe ē q̄ ſermo. plar⁹ ſirmefad b̄ q̄ credibil-
fiat. hoc aut ſit p̄ opatōem miraculoꝝ: fm il-
lud Mar. 9. 1. ⁊ ſermonē confirmando ſe q̄n
tibus ſignis. ⁊ hoc rōnabiliter. nāle. n. eſt ho-
mini vt veritatē intelligibile per ſenſibiles ef-
fectus qui miracula dicunt in aliquā ſupnā
lē cognitōem credēdoꝝ bō induciſ. ⁊ ideo
opatio miraculoꝝ p̄tinet ad grām ḡl v̄t-
tū. **A**d p̄mū ḡ dicendum q̄ ſicut pp̄hetia
ſe extēdit ad oia que ſupnālē cognolci p̄t:
ita opatio v̄tutū ſe extendit ad oia que ſup-
nālē ſieri p̄t: quoꝝ qd̄ cā ē diuina oipoten-
tia que nulli creature cōicari p̄t. ⁊ iō in poſ-
ſibile ē ḡ p̄ncipiu operādi miracula ſit alioꝝ
qualitas b̄tualr manēs in aia: ſi tñ hoc p̄t
cōtingere q̄ ſicut mēs pp̄he mouet ex inſpi-
ratōe diuina ad aliqd ſupnāliter cognoscē-
dū: ita etiā mēs miracula facientis moueat
ad faciēdū aliqd ad qd̄ legtū effect' miracu-
li qd̄ dī ſua virtute ſacit: qd̄ qñq; qd̄ ſit cui
pcedēte orōne: ſicut cum Petrus Labitam
mortuā ſuicitaut: vt habeſ acil. 9°. qñq; etiā
non pcedēte maniſta orōne: ſed deo ad nu-
tum hois operāte: ſicut Petrus ananiam ⁊
Saphyram mētiētes morti increpādo tra-

didit: vt dī Acti. 5°. **C**if Greg⁹ dicit in. 2. Oſal.
q̄ ſcī alioꝝ ex p̄tate miracula exhibēt. alioꝝ
ex postulatōe. vtrolibz tñ modo dī principa
liter opatur: q̄ vtitur instrumētali vel interi
ori motu hois: vel eius locuſde: vel etiā aliquo
extiori actu: ſeu etiā aliquo tractu corpora
li corporis etiā morui. vii. Iosue. io. cum Jo-
ſue dixiſſet q̄ſi ex p̄tate. Sol 5 Sabaon ne
moueari: ſubdiſ poſtea: nō ſuit aī: ⁊ poſtea
tam longa dies obediēte deo voci hominis.
Ad ſecunduz dī q̄ ſbi loq̄ ſūis de mira-
culis q̄ ſiēda ſūt tpe antixpi de qb̄ apls dić.
2. ad Thessal. 2. q̄ aduētus antixpi erit fm
opatōem ſathane in oī v̄tute ⁊ ſignis ⁊ pdi
gys mēdaci⁹. ⁊ ſicut Aug⁹ dicit. 20. de ciui-
di. ambigū esse ſolet vtp pp̄terea dicta ſint
ſigna ⁊ pdigia mēdacia: qm mortales ſēſiſ ſu-
per fantasmata deceptat⁹ eſt: vt quod non fa-
cit facere videaf: aut ga illa etiā ſi erūt vera
pdigia ad mēdaci⁹ p̄trabent. vera aut dicū
tur ga ipſe res vere erūt: ſicut magi Pharaon
nis fecerūt veras ranas ⁊ veros ſerpētes: nō
tñ hēbant verā rōem miraculi: ga ſient v̄tu-
te nāliū cāp ſic i p̄ma p̄t dictū eſt. ſi opatio
miraculoꝝ que attribuiſ grē gratis date ſit
v̄tute dīna ad hois v̄tilitatē. **A**d tñum
dī q̄ in miraculis duo poſſūt attēdi. Unuz
qd̄ eſt id qd̄ ſit: qd̄ qd̄ ē aliqd excedens
ſuſtate nāe: ⁊ fm ſi miracula dicūt virtu-
tes. Aliud e id pp̄ qd̄ miracula ſūt. ſ. ad ma-
nifestādū aliqd ſupnālē: et fm hoc cōiter di-
cunt ſig. pp̄ excellētiā at dicūt portēta vel
prodigia q̄i procul aliqd oñdentes. **A**d q̄
tñ dī q̄ grā ſanitati ſmemorā ſeorsmz: qz
p̄ eā ſerf bōi alioꝝ beneficiū. ſ. corporali ſa-
nitati ppter beneficiū cōe qd̄ exhibet i oibus
miraculis: vt. ſ. hoies adducāfi dei noſtiria;
Ad qñtū dī q̄ opatio miraculoꝝ attribuiſ
iſtū ſ. dei prop̄ duo. p̄ qd̄ q̄ ſi ordiſ ad ſ. dei
cōfirmatōem. 2° q̄ ſi procedit ex ſi oipotētia
cui fides innitit. ⁊ tñ ſic v̄ter grām ſidei ne-
cessaria ē grā ſimonis ad ſidei iſtructōe: ita
et necessaria eſt opatio miraculoꝝ ad ſi
dei cōfirmatōem.

Ad ſecunduz ſic pro
cedif. Quidet q̄ mali nō poſſint miracula ſa-
cere. Miracula. n. pp̄etrā p̄ ō ſiē ſiē dictus
ē. ſi ō ſcōris non ē exaudibilis fm illud
Job. 9°. **H**ecim⁹ q̄ ſcōres dī ſi non audit. ⁊
puer. 28. dī. Qui dīlat aures ſuas ne audias

legem. orō sua erit execrabilis. q̄ v̄ q̄ mali miracula facere nō poterūt. ¶ Miracula attribuuntur fidei: s̄m illud Math. 17. Si ha bueritis fidē sicut granū sinapis: dicetis mōti huic: trans hinc: et trasibit. fides autē sine opib⁹ mortua ē: vt dī Jaco. 2. et sic non v̄ q̄ bēat p̄priā opatōem. q̄ v̄ q̄ mali q̄ non s̄t bonor overū: miracula facere non possint. ¶ Miracula sūt quedaz diuina testimonia: s̄m illud ad Hebr. 2. Contestante deo si gnis et portētis et varijs virtutibus. ende et i ecclia alij canonizātur p̄ testimoniā miraculorū. sed d̄s non potest eē testis falsitatis. q̄ vi def q̄ mali hoies nō possint miracula facē. ¶ Boni sunt deo iunctiores q̄z mali: s̄z nō oēs boni faciūt miracula. q̄ multo min⁹ mali faciūt. ¶ S̄z 5 ē qđ dīc ap̄ls. i. ad Cor. 13. Si h̄ero oēm fidē: ita vt mō̄es trāsserā caritatē aut̄ nō habuero nihil s̄z. q̄cūq; n̄ h̄et caritatē ē malus: q̄z hoc solū donū sp̄us sancti ē qđ diuidit int̄ filios regūi et filios p̄ ditōis: vt dicit Aug⁹. i. de tri. q̄ v̄ q̄ etiam mali possint miracula facere. ¶ Rō dicēdū q̄ miraculorū aliqua qđē sūt nō v̄a: s̄i sancta stica facta: q̄bus. s. ludificat hō et videat ei aliqd qđnō ē: quedā v̄o sūt vera facta: s̄z nō v̄e h̄ent rōem miraculi: q̄sūt v̄tute aliquaz nāliū cāz: et h̄ duo possūt fieri p̄ demōes: vt s̄ dictū ē: s̄z v̄a miracula nō possint fieri nisi v̄tute diuina. opatur. n. ea d̄s ad hoīum v̄tilitatē. et h̄ dupl̄. Uno qđē mō ad v̄tatis p̄ dicate confirmatōem. Alio ad demōstratōez scitatis alio quā d̄s hoībus ult̄ pponē i exē plū v̄tutis. p̄ aut̄ mō miracula possūt fieri p̄ quēcūq; q̄ verā fidē p̄dicat: et nomē xp̄i in uocat: qđ ēt inēdū p̄ malos sit: et s̄m h̄uc modū etiā mali possūt miracula facere. vñ sup illud Math. 7. Nōne in noīe tuo p̄phetam⁹ mus. r̄c. dicit Hiero⁹. Prophetare ul̄ v̄irtutes facere et demonia euēcere infēdū nō ē ei⁹ meriti q̄ opatur: s̄z inuocatio noīs xp̄i. h̄ agit vt hoies deū honorēt: ad cui⁹ inuocatōem fiunt tāta miracula. 2. aut̄ mō nō fiunt m̄acula nisi a sanctis ad quoz sanctitatez de nunciandā miracula fiuit: vel in uita eoꝝ vel ēt p̄ mortē: siue p̄ eos: siue p̄ alios. legitur. n. acil. 19. q̄ d̄s faciebat v̄tutes p̄ man⁹ Pauli et etiā desup lāguidos deferebat a corpe ei⁹ sudaria: et recedebat ab eis languores. et sic etiā nihil phiberet p̄ aliquē p̄cōrē miracula fieri ad inuocatōez alicui⁹ sancti. q̄tū mira

cula nō d̄f facere ille: s̄z ille ad cui⁹ sanctitā tē denūciādā hec fierēt. ¶ Ad p̄mūm q̄ d̄s q̄ sicut s̄ dictū ē cu de orōe agerēt: oō im petrādi nō initif meritoz: s̄z dīne mīe: que ēt ad malos se extēdit. et iō ēt q̄sīq; peccatoz oō a deo exaudi. vñ Aug⁹ dicit sup Joh. q̄ illud v̄bū cecus locut⁹ ē q̄i adhuc inunct⁹ i. nōdū pfecte illuminat. nam p̄ctōres exau dit d̄s. q̄ aut̄ dī q̄ oō nō audiētis legē est execrabilis: intelligēdū est q̄stum ē ex merito p̄ctōris: s̄z int̄dū impetrat ex mīa dei: vel pp̄ salutē eius qui orat: sicut audīt⁹ ē publi canus: vt dī Luc. 18. vel ēt ppter salutē alio rū et glam dei. ¶ Ad sc̄dm d̄s q̄ fides sine opib⁹ dicit eē mortua q̄stū ad ip̄m credētē: q̄ p̄ā nō uiuit uita grē. nihil aut̄ phibet q̄ res viua operet per inst̄m̄ mortuum: sic homo opatur p̄ baculū: et hoc mō deus oga tur p̄ fidē hoīs p̄ctōris instrālr. ¶ Ad tertīū dicēdū q̄ semp̄ miracula sunt v̄a testimoniā eius ad qđ inducūt. vñ a malis q̄ falsam doctrinā enūciant: nūncq; fiunt vera miracula ad cōfirmatōem sue doctrine q̄uis q̄sīq; fieri possint ad cōmēdatōem noīs xp̄i qđ ūo cant: et v̄tute sacramētoz que exhibent. ab his aut̄ q̄ verā doctrinā enūciant fiunt q̄sīq; v̄a miracula ad cōf̄m̄atōem doctrine: non aut̄ ad testisficationē sc̄tatis. vñ Aug⁹ dicit i li. 8. q. Alī magi faciūt miracula alī boni xp̄iani: alī mali. magi p̄ p̄uatos ūctus cu de monib⁹: boni xp̄iani p̄ publicā iustitiā. malī xp̄iani p̄ signa publicē iusticie. ¶ Ad quarētū dicēdū q̄ sicut Aug⁹ dicit i li. 8. q. dōnum ā nonet nos dīs vt intelligamus quedā miracula etiā sceleratos hoīes facere q̄lia sancti facere nō p̄nt. ¶ Ad q̄ntū dicendū q̄ sic ibi dē Aug⁹ dīc: iō non oīb⁹ sc̄is ista attribuit: ne p̄nicioſissimo errore decipiant infirmū estimātes i talib⁹ factis eē maiora dona q̄p̄ in opib⁹ iusticie q̄bus vita eterna cōparat.

Onsequēt̄ considerādū ē de vita actiā et cōtēplatiua: obi q̄druples consideratio occurrit: quarū p̄ma ē de diuīstōne uite per actiā et cōtemplatiā. secūda de uita cōtēplatiua. tertia de vita actiā. quarta de cōparatōne uite actiue ad cōtēplatiā. Circa p̄mū q̄ruā duo. p̄ut̄ uita conuenientēter diuidat p̄ actiā et cōtēplatiā. 2. v̄q̄ diuīstō